

ת"פ 42231/01/20 - מדינת ישראל נגד משה שי זנזורי, מיכאל ג'ס רואס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 42231-01-20 מדינת ישראל נ' זנזורי ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט חגי טרסי המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. משה שי זנזורי 2. מיכאל ג'ס רואס ע"י ב"כ עו"ד אסף שלם

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום

הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בו יוחסה לו עבירה של **"יבוא סם מסוכן בצוותא"** - עבירה על סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") וביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק, תכננו שני הנאשמים, יחד עם משה עמר לייבא ולהבריח סמים מסוכנים לתוך גבולות המדינה. בהמשך לכך, לאחר שיחות בין נאשם 1 לעמר ובין הנאשם לנאשם 1, עובר לחודש דצמבר 2019, החליטה החבורה לבצע יבוא של סמים מסוכנים מסוג MDMA במשקל של כ-6 קילוגרם, וזאת במתכונת שבה עמר מסייע כמממן ומארגן רכישת הסם בצרפת, נאשם 1 משמש כמוציא לפועל של הפעולות הנדרשות בארץ לשם מימוש הייבוא וכמתווך בין עמר לבין הנאשם, והנאשם משמש כשליח שטס בפועל לצרפת במטרה להביא משם את הסמים.

בהתאם לכך, ביום 3.12.19, סיכם עמר עם הנאשמים כי עבור ביצוע הייבוא יועבר לנאשמים סך של 50,000 ₪. בהמשך, ביום 4.12.19, העביר עמר לנאשם 1 סך של 8,000 ₪ למימון כרטיסי הטיסה והוצאות הנסיעה והשהייה של הנאשם בצרפת לשם הבאת הסם. ביום 4.12.19, סמוך לאחר השעה 19:00, נפגשו הנאשמים ונאשם 1 העביר לנאשם סך של כ-4,000 ₪ מתוך סכום הכסף שקיבל מעמר. ביום 8.12.19, או בסמוך לאחר מכן, לאחר שעמר הפעיל לחצים על הנאשמים לזרז את הטיסה ואת לקיחת הסם מצרפת או למצוא מקום בצרפת שבו ישאירו אחרים, שזהותם אינה ידועה (להלן: "האחרים"), את המזוודה עם הסם עד להגעתו של הנאשם לצרפת, סיכם הנאשם עם חברו, אבי רוזן, המתגורר בפריז, על כך שהמזוודה תגיע לביתו והוא ישמור אותה שם עד להגעתו של הנאשם. ביום 11.12.19 העביר הנאשם את כתובתו של רוזן לנאשם 1 על מנת שישלחו לשם את המזוודה ונאשם 1 העביר את הכתובת לעמר. יום למחרת העבירו האחרים את המזוודה לביתו של רוזן.

עמוד 1

ביום 15.12.19, בשעה 12:00 לערך, טס הנאשם לצרפת, הגיע לביתו של רוזן, לקח את המזוודה, שהוסתרה בתוך ארון בדירה וכעבור יומיים חזר בטיסה לישראל עם המזוודה. ביום 17.12.19, סמוך לשעה 13:35, נחת הנאשם בנמל תעופה בן גוריון עם המזוודה, שבתוכה הוסלקו, באמצעות דופן כפולה, 6 שקיות של סם מסוכן מסוג MDMA, במשקל כולל של **6.707 קילוגרם נטו**. בשלב זה, אותרה המזוודה על ידי משטרת ישראל. חלקו הארי של הסם הוצא על ידי השוטרים והוכנס במקומו חומר דמי, כך שהנאשמים ועמר לא ידעו בוודאות על תפיסת הסמים ומעקבם על ידי משטרת ישראל. כתב האישום המתוקן ממשיך ומתאר את ההתרחשויות שחלו עד למעצרו של בני החבורה, אך בהקשר הנוכחי די יהיה בתיאור העובדות שהובאו לעיל.

במסגרת ההסדר שהציגו הצדדים סוכם כי לאחר ההרשעה יופנה הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. עוד הוסכם על חילוט כלל התפוסים המפורטים בבקשת החילוט בכתב האישום המתוקן. בנוסף, התחייבה המאשימה להגביל את עתירתה העונשית, מטעמי צדק, ל-32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, על אף שתוכל לטעון כי מדובר בעונש המצוי מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשים. טעמי הצדק שהוזכרו קשורים לעובדה כי על משה עמר, שעל רקע קשיים ראייתיים הורשע כמסייע בלבד לעבירת הייבוא, הוטלו, תוך אימוץ הסדר טיעון שהוצג, 32 חודשי מאסר. להשלמת התמונה יצוין כי בעניינו של נאשם 1, אשר עבר הליך טיפולי ממושך בקהילה טיפולית, בהוסטל, ובהמשך גם בקהילה, גובשו הסכמות בדבר עתירה משותפת לעונש של 9 חודשי מאסר שיינשאו בדרך של עבודות שירות. גזר דינו צפוי להינתן בימים אלו ממש.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם כבן 57, יליד צרפת, ללא רישום פלילי קודם בישראל, נשוי בשנית ואב ל-3 ילדים בוגרים. הוריו התגרשו בהיותו נער והוא התמודד עם חוסר יציבות משפחתית וקשיים בהצבת גבולות להתנהגותו מצד הוריו ומצד הצוות החינוכי. במהרה התחבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים. בגיל 26 נישא לראשונה. לדבריו, הוא ואשתו היו מכורים לסמים וכעבור 5 שנים התגרשו מאחר והיא נגמלה והוא העמיק את התמכרותו. בשנת 2012 עלה ארצה ועבד בתחום המכירות. בשנת 2018 נישא בשנית וכיום מתגורר עם אשתו ובנה.

באשר לצריכת הסמים מסר כי החל לצרוך סם מסוג קנאביס בגיל 14 ובגיל 19 התנסה בסמים מסוג הרואין וקוקאין, כאשר עם הזמן התמכר לסמים. בגיל 30 השתלב בקהילה טיפולית סגורה בז'נבה ומאז הפסיק לצרוך סמים נרקוטיים, אך המשיך לצרוך קנאביס. לטענתו צריכת הקנאביס מסייעת לו להתמודד עם טראומות מעברו. מסר כי אינו זקוק לטיפול בתחום זה. הנאשם זומן למסור 3 דגימות שתן כאשר לשתי בדיקות לא הגיע כלל ובדיקה אחת הייתה נקייה.

הנאשם הודה בביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. לדבריו, בתקופה שקדמה לביצוע העבירה, לווה כסף ממכר למטרת נסיעה לבקר את בתו והתקשה להחזירו. בעקבות כך קיבל איומים מטעמים של הנושים. בהמשך קיבל הצעה להבריא יהלומים במזוודה בעלת דופן כפולה. הנאשם מסר כי ידע שהמעשה אינו חוקי אך פעל מתוך חשש מהאיומים שקיבל. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו ומסר כי מעוניין לסיים את ההליכים המשפטיים ולפתוח פרק חדש בחייו. שירות

המבחן מציין כי עיון בחומרים משלב המעצר, מלמד על קיומם של פערי מידע בסיפור חייו. בניסיון להבין ממנו את מקור הפערים, מסר כי קצינת המבחן בהליך המעצר התקשתה להבינו וניסיון להעמיק בסיפור חייו נתקל בתשובות תמציתיות ולקוניות.

במסגרת הליך המעצר, הועמד הנאשם בפיקוח והופנה לטיפול בתחנה לנפגעי סמים באשדוד. באבחון שנערך התברר שהנאשם נמצא על רצף ההתמכרות בדרגה חמורה. נבנתה לו תכנית טיפולית הכוללת שיעורים בשפה העברית, ולאחר מכן שילובו במסגרת מרכז יום בתחנה לנפגעי סמים. תחילה שיתף הנאשם פעולה עם צוות הטיפול, אך לאחר מכן סירב לשתף פעולה. בהמשך התרצה שוב, אך לקראת התחלת ביצוע התכנית הודיע כי אינו מעוניין בה. בהמשך נערך ניסיון נוסף לממש התכנית אך הוא לא צלח. בשיחה עמו מסר כי במשך כחצי שנה שולב במסגרת טיפול פרטני ומסר בדיקות לאיתור שרידי סם, אולם עזב את הטיפול עקב קשיי שפה. בניסיון להבין עמדתו בקשר לטיפול שעבר התקשה להבהיר עמדותיו.

שירות המבחן התרשם כי מהלך חייו של הנאשם מאופיין במעברים ובחוסר יציבות. הנאשם התקשה לשתף במידע שיסייע בהבנת מאפייניו, ולא נענה לניסיונות להעמיק את ההכרות עמו. כגורמי סיכון התייחס שירות המבחן להתמכרותו רבת השנים, לחוסר היציבות שגילה בתחומים שונים ולקשייו לבסס תפקוד יציב ועקבי, לעובדה כי נשר מהליך טיפולי בו שולב בהליך המעצר וביטא לגיטימציה להמשך צריכת סמים. עוד נלקחו בחשבון קשייו להירתם לתהליך של בחינת מאפייני תפקודו ומאפייני ביצוע העבירה, תוך שסבור כי מקורותיה נובעים מתוך לחץ ואיומים ומתקשה לבחון את מאפייניו האישיים שעמדו בבסיס מעשיו. כגורמי סיכוי לשיקום התייחסו להעדר עבר פלילי ולהבעת חרטה על מעשיו.

לאור מאפיינים אלו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות מעורבות פלילית ולהתנהגות פורצת גבולות. לאור העדר מוכנות לנצל את ההליך המשפטי לבחינה מעמיקה יותר של דפוסיו ובחירותיו, הקושי במתן האמון וביצירת קשר טיפולי עם שירות המבחן והערכת הסיכון הגבוהה, נמצא כי מעורבות השירות לא תשפיע על מצבו ולכן לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים של שלום הציבור, בטחונו ובריאותו, הכרוכה בעבירות הסמים הקשות. מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים, וזאת לנוכח כמות הסם שיובא, סוגו, התכנון המוקפד וחלוקת התפקידים בתוך החבורה. המאשימה הגישה אסופת פסיקה בה נקבעו מתחמים של 30 עד 60 חודשי מאסר בגין ייבוא 3 ק"ג סם, ו-54 עד 90 חודשים בגין ייבוא 9 ק"ג. על רקע זה ציינה כי מדיניות הענישה בעבירות אלו בדרך כלל חמורה יותר מזו שעליה הוסכם בהסדר הטיעון, אך הבהירה כי לאור שיקולי צדק ולאחר הליך גישור הסכימה להגביל את טיעוניה לעונש בן 32 חודשי מאסר.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הזכירה התובעת כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי הודה במעשיו, לקח אחריות וחשך זמן שיפוטי. מנגד, הזכירה את התסקיר ממנו עולה כי הנאשם התקשה לשתף במידע, נשר מהליכים

טיפוליים קודמים וכי קיים סיכון למעורבות פלילית חוזרת. על רקע נתוניו ודפוסיו אף לא גובשה בעניינו המלצה טיפולית כלשהי. ב"כ המאשימה התייחסה גם להסדר הטיעון המקל שגובש בעניינו של נאשם 1, והבהירה כי הפער בעתירות העונשיות של המאשימה נעוץ בעובדה שנאשם 1 עבר הליך שיקומי יוצא דופן, במסגרתו נגמל מסמים קשים בעזרת קהילה טיפולית והוסטל, וזאת בשונה מאד מהנאשם שלפניו. לפיכך, עתרה, בהתאם להסדר, להטיל על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי מתחמי הענישה נמוכים מאלו שהזכירה התובעת והגיש אסופת פסיקה מטעמו. עוד תיאר בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אדם בוגר כבן 58, ללא עבר פלילי, נשוי ואב ל-3 ילדים. בתו מאושפזת בז'נבה וסובלת מבעיות בריאותיות קשות. גם הנאשם סובל מבעיות בריאותיות חמורות, ביניהם מחלת ריאות חסימתית ודיכאון. בהקשר זה הוגש מסמך רפואי שסומן ע/1. כן הוגש אישור מטעם המעסיק הנוכחי. הסנגור המלומד לא התעלם מכך שתסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אך הפנה לנתונים בדבר מאמציו של הנאשם לשתף פעולה והעובדה שמסר בדיקות שתן נקיות. לטענתו, בעיות השפה הם שהקשו על הנאשם לסיים את ההליך הטיפולי, ומכל מקום ניתן ללמוד, במבחן התוצאה, שהנאשם הפנים את חומרת המעשים ולקח עליהם אחריות.

הנאשם הוחזק 4 חודשים במעצר ממש, ולאחר מכן 6 חודשים נוספים באיזוק אלקטרוני, ולא הפר את התנאים, על אף שעד היום הוא נמצא במעצר בית לילי. מרגע שהותר לא לצאת לעבודה, החל לעבוד בחברת שופרסל, ומאז, למעלה משנה הוא עובד ללא כל הסתבכות נוספת. הנאשם הודה במעשיו מיד עם מעצרו, שיתף פעולה וסייע ליחידה החוקרת בחשיפת המעורבים. ההבחנה בין הנאשם לנאשם 1 בהיבט הטיפולי שרירה וקיימת, אך בשים לב למעמדו של הנאשם כבלדר בלבד, בעוד נאשם 1 הוא היוזם והמתפעל העיקרי של האירוע העברייני, ולחובתו אף עבר פלילי רלוונטי, ראוי לשלוח גם את הנאשם לחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

לבסוף שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו, אשר מסר כי עשה טעות גדולה וכי הפנים את חומרת מעשיו. עוד ציין כי כיום הוא עובד מזה כשנה במקום עבודה רציני, ולמרות שמדובר בעבודה פיזית הוא עושה בה חיל ומצליח לשמור על איזון. לדבריו, אם תינתן לו הזדמנות נוספת, לא יעשה שוב טעויות וכל רצונו הוא לחיות את חייו בשקט עם אשתו וילדיו.

דין והכרעה

ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע ובלתי מתפשר כלפי מבצעי עבירות בתחום זה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על אותם נאשמים, איש איש על פי חלקו ומעמדו בשרשרת הפקת והפצת הסם. על תפקידו זה של בית המשפט, כחלק ממערכת כוללת של מאבק בתופעה, שנזקיה חמורים, עמד בית המשפט העליון לא פעם, ויפים בהקשר זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 972/11 מ"י נ' יונה (4.7.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות,

עמוד 4

אלא גם לחברה בכללותה. למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012)).

עבירות הסמים, ובפרט אלו העוסקות בהרחבת היקף שוק הסמים כגון עבירות הפקת הסם ועבירות הייבוא, ובהפצת הסם בדרך של סחר והחזקה שלא לשימוש עצמי בלבד, פוגעות פגיעה ממשית בערכים חברתיים בעלי משקל ובהם הצורך בהגנה על שלום הציבור, על בריאותו, על ביטחונו האישי ועל רכושו. על עצמת הפגיעה והיקפה הנרחב עמד ביהמ"ש העליון בע"פ 1635/14 יהודה נ' מ"י (21.8.14) באומרו:

"כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים."

המעשים שביצעו הנאשם ויתר בני החבורה **פגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים**. על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בכתב האישום המתוקן, נטל הנאשם חלק בהתארגנות עבריינית לייבא בצוותא כמות גדולה של סם מסוכן מצרפת לישראל. מדובר היה במעשים מתוכננים, בגדרה של תכנית עבודה מפורטת, ותוך חלוקת תפקידים ברורה בין המעורבים השונים. עמר סייע במימון ובארגון הרכישה, הנאשם 1 הוציא לפועל את הפעולות הנדרשות בארץ למימוש הייבוא ותיווך בין עמר לבין הנאשם ואילו הנאשם שימש כשליח שטס לצרפת וביצע בפועל את פעולת הייבוא. מיקומו של הנאשם, בתפקידו כבלדר, נמוך אולי במידת מה במדרג החומרה מיתר בני החבורה, ועל פי המפורט בכתב האישום היו הוא ונאשם 1 אמורים לקבל תשלום בסך 50,000 ש"ח, ולא לחלוק ברווחי הסמים. עם זאת, מדובר במי שמילא תפקיד חיוני בשרשרת הפעולות הדרושות לקידום ומימוש העברתם בפועל של הסמים מצרפת לישראל. הנאשם היה מעורב בגיבוש התכנית עוד טרם הוצאתה לפועל, וכשנדרש פתרון לאחסון מזוודת הסמים עד להגעתו לצרפת, היה זה הנאשם אשר סיכם עם חברו, המתגורר בפרז, על כך שהמזוודה תישמר בביתו עד להגעת הנאשם והעברתה ארצה. בכך תרם הנאשם תרומה מהותית לעבירת ייבוא סם שהושלמה, ואשר במסגרתה הוברח לישראל בתוך מזוודה בעלת דופן כפולה, סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 6.7 ק"ג, ומדובר בכמות גדולה של סם שנזקיו הפוטנציאליים חמורים.

מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שהיא באה לידי ביטוי בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, חמורה, וכוללת מרכיב משמעותי של מאסר מאחורי סורג וברז, גם כאשר מדובר בבלדרים וגם כאשר העבר הפלילי אינו מכביד.

כך למשל, בת"פ (מרכז) 55287-02-17 מ"י נ' אזולאי (16.1.18), אליו הפנתה המאשימה, מדובר היה בבלדר, שנשלח על ידי אחרים לרומניה, וחזר ארצה כשהוא נושא עמו מזוודה ובה כ-3 ק"ג סם מסוג MDMA. נקבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, בעל עבר פלילי מינורי ונסיבות חיים מורכבות, אשר שיתף פעולה עם המשטרה באופן שאפשר הגשת כתב אישום נגד מפעילו, נידון ל-36 חודשי מאסר בפועל.

עוד הפנתה המאשימה לת"פ (מרכז) 58966-01-18 מ"י נ' צציק (22.11.18), שם מדובר היה בבלדר שהביא עמו ארצה מזוודה המכילה כ-30 אלף טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, במשקל של כ-9 ק"ג. נקבע מתחם ענישה הנע בין 54 ל-90 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, נגזרו 54 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה גם הוא לפסיקה, שרק חלקה עוסק בייבוא הסם בו עסקין, ובחלק זה אתמקד. מדובר אמנם בעונשים קלים במעט מאלו שבפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, אך גם הנסיבות המתוארות בהם חמורות פחות, ואף על פי כן מצטיירת גם מהם במובהק מדיניות ענישה מחמירה, שביסודה תקופת מאסר ממושכת מאחורי סורג וברית.

כך למשל, בת"פ (מרכז) 28005-09-17 מ"י נ' גושקביץ (26.4.18), הורשע כל אחד מהנאשמים בייבוא 2.125 ק"ג של MDMA נוזלי. בעניינו של נאשם 1, אשר היה דומיננטי יותר בביצוע העבירה, נקבע מתחם ענישה הנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר ולנאשם 2 נקבע מתחם ענישה בין 24 ל-48 חודשי מאסר. הנאשמים, נעדרי עבר פלילי, נידונו לעונשים של 42 חודשי מאסר בפועל ו-30 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה. נזכיר כי בעניינו מדובר באחריות לייבוא של כמות גדולה בהרבה של סם.

בע"פ 2038/21 אלזס נ' מ"י (11.5.22), הורשע המערער בעבירה של ייבוא סם מסוכן, על דרך של עצימת עיניים. הנאשם שלח את חברו להביא מברלין מזוודה, ורק סמוך לפני הטיסה חזרה ארצה התעורר בו החשד שמדובר בסמים. בפועל הכילה המזוודה כ-13 אלף טבליות של סם מסוג MDMA, במשקל כולל של כ-1.3 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו, משיקולי שיקום, 18 חודשי מאסר, ובבית המשפט העליון ניתנה הקלה נוספת, בהסכמת הצדדים, ל-11 חודשי מאסר בפועל. תשומת הלב תופנה לעובדה כי מדובר היה בייבוא כמות קטנה בהרבה של סם מהמקרה שלפני, וכי האחריות נבעה מעצימת עיניים בלבד, והנאשם באותו מקרה לא היה שותף לתכנון המוקדם וחלוקת התפקידים.

בע"פ 4838/20 אברמסון נ' מ"י (15.8.21), הורשעה המערערת, בין היתר, בכך שקשרה עם אחרים לייבא סמים מהולנד לישראל, תוך שסיכמו כי הסמים ישלחו אל המערערת בדואר. לצורך שליחת 3 חבילות המכילות סם עשתה שימוש בשם בדוי ובטלפון מבצעי וכן לצורך איסוף החבילות מהדואר עשתה שימוש בתעודת זהות מזויפת עם השם הבדוי. שלוש החבילות הכילו בסך הכל 3,018 טבליות MDMA, 302.22 ג' MDMA ו-98.33 ג' MDMA. בדירתה של הנאשמת נתפסו גם סמים נוספים, מכמה סוגים שונים, שלא לשימוש עצמי בלבד. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר. על המערערת, ללא עבר פלילי, אשר חדלה מצריכת סמים, קיבלה אחריות למעשיה והביעה חרטה, נגזרו 24 חודשי מאסר. ערעורה על חומרת העונש נדחה. גם כאן מדובר בייבוא של כמות קטנה בהרבה של סם, ומבלי שהנאשמת שימשה כבלדרית, נסעה לחו"ל והביאה עמה את הסמים.

בנוסף למקרים אליהם התייחסו ב"כ הצדדים בטיעוניהם, אני מוצא לנכון להפנות למספר גזרי דין נוספים שניתנו בבית משפט זה ממש בשנים האחרונות, בגין עבירות דומות. בת"פ (מרכז) 67527-03-18 מ"י נ' **בויארסקי** (29.12.19), נקבע **מתחם ענישה של 4.5 עד 7.5 שנות מאסר בגין ייבוא של 7.26 ק"ג MDMA**, ומשיקולי שיקום הוטל עונש של 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש - נדחה ביום 18.5.20 (ע"פ 1159/20). בת"פ (מרכז) 29529-07-16 מ"י נ' **דשוק** (26.2.17) אושר הסדר טיעון של **54 חודשי מאסר בפועל, לבלדר שייבא ארצה כ-6.5 ק"ג MDMA**, שעברו הפלילי מינורי. בת"פ (מרכז) 34974-04-15 מ"י נ' **אברג'ל** (31.5.16) אושר הסדר טיעון של **40 חודשי מאסר בפועל, לבלדר שייבא ארצה כ-1.8 ק"ג MDMA**. בת"פ (מרכז) 47209-08-17 אושר הסדר טיעון שכלל **מאסר בפועל למשך 58 חודשים בגין ייבוא של כ-30,000 טבליות MDMA**, לנאשם אשר נשא מאסר קודם, אך ללא הרשעות קודמות בתחום הסמים. בת"פ (מרכז) 8923-02-16 מ"י נ' **מזרחי** (30.11.16) אושר הסדר טיעון שכלל **מאסר בפועל למשך 54 חודשים בגין ייבוא של כ-18,000 טבליות MDMA**, לנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, אך ישן.

בשים לב לכמות הגדולה של הסם שייבא הנאשם, לחלקו במעשים, למעמדו בין בני החבורה, ולמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שפורטו לעיל בהרחבה, ולטווח הענישה הנוהג, כפי שזה בא לידי ביטוי בפסיקה הענפה שהובאה, מתחייבת המסקנה כי אין בעתירתה של המאשימה לעונש במקרה זה משום מיצוי הדין עם הנאשם. ההפך הוא הנכון, מדובר בעתירה עונשית מתונה, אשר בוודאי אינה עולה על הרף התחתון של מתחם הענישה, ומקובלת עלי אף עמדתה לפיה מדובר בעתירה המצויה במידת מה מתחת לאותו רף.

אף על פי כן, אני סבור כי ראוי לכבד את הסדר הטיעון, ולהימנע במקרה זה ממיצוי הדין עם הנאשם. מקובלת עלי העמדה כי מטעמי צדק, אין זה ראוי כי עונשו של הנאשם יעלה על העונש שהוטל על עמר, אשר אין חולק כי עמד בבסיס ההתארגנות הפלילית ועמד להפיק את הרווחים הכלכליים ממנה. כזכור, בשל קשיים ראייתיים הורשע עמר כמסייע בלבד, והוטלו עליו בהסכמה 32 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, לעומת זאת, הורשע בעבירת הייבוא כמבצע בצוותא, אך בהיותו בלדר בלבד, שפעל עבור תשלום כספי מוסכם ולא יזם את האופרציה העבריינית או היה אמור להפיק ממנה רווחים נוספים, צדק עשתה עמו המאשימה כאשר נמנעה ממיצוי הדין עמו בנוגע להסדר.

משכך הם פני הדברים מתעוררת השאלה האם ראוי להקל עם הנאשם מעבר להקלה הניכרת שכבר הוענקה לו בגדרו של הסדר הטיעון. בהקשר זה אפנה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המעידות לקולה על כך שמדובר באדם בוגר כבן 57, שמצבו הרפואי אינו שפיר, שאין לחובתו הרשעות קודמות ואשר הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי ניכר. אלא שלצד נתונים חיוביים אלה מעיד תסקיר שירות המבחן על גורמי סיכון ניכרים, על רמת מסוכנות עתידית גבוהה ועל היעדרו של כל אופק טיפולי.

שירות המבחן התייחס בהרחבה להתמכרותו ארוכת השנים של הנאשם לסמים, לחוסר היציבות המאפיין אותו, ולעובדה כי נשר מהליך טיפולי בו שולב וביטא לגיטימציה להמשך צריכת סמים. עוד צוינו נטילת האחריות החלקית, מגמות הטשטוש וההסתרה, הקושי להירתם לתהליך טיפולי מהותי ולבחינה מעמיקה יותר של דפוסיו ובחירותיו והסיכון הממשי להישנות מעורבות פלילית ולהתנהגות פורצת גבולות. בנסיבות אלה לא נמצא בסיס כלשהו למתן המלצה טיפולית, ומשלא חל למעשה כל שינוי במצבו של הנאשם ומסוכנותו שרירה וקיימת, לא מצאתי הצדקה להקל עמו הקלה נוספת

מעבר לזו הכרוכה בעתירת המאשימה במסגרת ההסדר.

אציין כי אני ער כמובן להסדר המקל שגובש בעניינו של נאשם 1, שחלקו במעשים בוודאי אינו מצומצם מזה של הנאשם שלפני, אלא שאותו הסדר נעוץ כל כולו בשיקולי השיקום המשמעותיים שהתעוררו בעניינו של נאשם 1, אשר בשונה מהנאשם השכיל לנצל את ההליך המשפטי לצורך הליכי טיפול משמעותיים ביותר בקהילה טיפולי סגורה, ובהמשך בהוסטל ובמסגרות טיפוליות בקהילה. נאשם 1 נגמל משימוש בסמים, שינה את אורחותיו באופן קיצוני ועלה על דרך נורמטיבית, בעוד הנאשם שלפני בחר שלא להשתלב בטיפול כלשהו, על אף שגם בעניינו גובשה תכנית טיפול מקיפה. בנסיבות אלה, אין כל הצדקה להקיש מהעתירה המקלה בעניינו של נאשם 1, הנובעת משיקולי שיקום, לעניינו של הנאשם, אשר ראוי שייגזר בהתאם לשיקולי הגמול וההרתעה, לצד שיקולי הצדק שכבר הוזכרו. לפיכך, תוטל על הנאשם תקופת מאסר בפועל בהתאם לעתירת המאשימה, לצד מאסר מותנה וקנס כספי הולם.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר - מיום 18.12.19 ועד יום 28.4.20.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
4. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.9.22.

הסם יושמד

העתק יועבר לשירות המבחן

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, במעמד הצדדים.

עמוד 8

